

Ik ben alleen op wandel en plots vind ik zomaar een beste vriend.

Meestal verzamel ik dennenappels.
Maar ja, daar zit hij, een beste vriend.
Tenminste, dat denk ik. Hij lijkt er in elk geval sterk op.

Ik ben, echt waar, al heel mijn leven op zoek naar een beste vriend.
Maar beste vrienden zijn anders dan dennenappels,
ze vallen niet zomaar uit bomen.

Pas na een tijdje durf ik iets te zeggen.

Hij heet Pok.

Hij heeft echt de kop van een beste vriend.
Misschien wel mijn beste vriend.

Ik laat Pok mijn lievelingsboom zien.
En mijn geheime stekkie.
Stekkie die je alleen aan je beste vriend laat zien.

Ik neem hem mee naar open plekken in het bos, met hoog, mals gras.
En hier en daar een poel die het zonlicht weerspiegelt.

Pok is geen prater, maar hij ziet het altijd zitten
om met mij op pad te gaan.